

منشور اجرایی امر به معروف و نهی از منکر و حجاب و عفاف دانشگاه گرمسار

مقدمه:

ولتكن منكم أمة يدعون إلى الخير و يأمرون بالمعروف و ينهون عن المنكر و أولئك هم المفلحون (آل عمران: ۱۰۴)

امر به معروف و نهی از منکر به عنوان دو فریضه بزرگ دینی مهم‌ترین تضمین کننده سلامت اخلاقی و رفتاری در عرصه اجتماعی محسوب می‌شود. باید این دو مقوله علاوه بر تکلیف شرعی، حقی مدنی و سیاسی برای عموم مردم به شمار روند. طبق اصل هشتم قانون اساسی «در جمهوری اسلامی ایران، دعوت به خیر، امر به معروف، و نهی از منکر وظیفه‌ای است همگانی و متقابل بر عهده مردم نسبت به یکدیگر، دولت نسبت به مردم و مردم نسبت به دولت». برانگیختن این احساس وظیفه در فضای دانشگاه و در روابط استاد، دانشجو، مدیر و کارمند، رسالت بزرگی است که بر دوش همه‌ی این افراد و نهادهای مسئول است.

برنامه‌های درون سازمانی و ترویج حجاب و عفاف نیز مجموعه‌ای از برنامه‌ها و اقدامات است که تمامی وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، ادارات و نهادها برای ترویج، تبلیغ، معرفت‌افزایی و نهادینه‌سازی فرهنگ اصیل و متعالی ایرانی و اسلامی در حوزه‌ی حجاب و عفاف، نسبت به تحقق آن برنامه‌ریزی و اقدام می‌کنند. برای اجرای موثر و عمل صحیح به این دو فریضه‌ی اسلامی و انسانی در دانشگاه گرمسار و پرهیز از آسیب‌های ناشی از غفلت آن‌ها، منشور اجرایی امر به معروف و نهی از منکر توسط شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه تدوین و تنظیم گردید و در جلسه‌ی مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۱۷ در ۱۴ ماده، ۳۷ بند و ۱۰ تبصره مطابق شرح ذیل به تصویب رسید.

ماده ۱: اهداف

- ۱- ایجاد انگیزه‌ی اجتماعی در توجه و اقبال به امور معروف و تقویت آن.
- ۲- پیش‌گیری از بروز و گسترش گرایش به منکر.
- ۳- بالا بردن احساس شوق درونی به معروف و نفرت‌زا و انزجار از منکر.
- ۴- برداشتن گام‌های موثر در جلوگیری از منکرات.
- ۵- تأمین امنیت روانی و معنوی و تقویت امید به بهبود و اصلاح.
- ۶- گسترش روحیه‌ی مسئولیت‌پذیری و از بین بردن زمینه‌ی بی‌تفاوتی و مسئولیت‌گرایی همگانی.
- ۷- ارتقای آگاهی و بصیرت عمومی درباره‌ی آنچه معروف و منکر به شمار می‌رود.

ماده ۲: اصول اجرایی:

اصول حاکم بر کلیت برنامه‌های این دستورالعمل که تحقق اهداف مورد نظر منوط به رعایت و التزام به آن‌ها است، به شرح ذیل می‌باشد:

- ۱- استفاده از همه‌ی امکانات دانشگاه و سوق دادن برنامه‌ریزی‌های فرهنگی به سوی نشر معروف در فضای دانشگاه.
- ۲- رعایت ضوابط، مراحل و شیوه‌های اسلامی و منطقی و عقلانی امر به معروف و نهی از منکر.
- ۳- رعایت اولویت در ترویج مصادیق برتر معروف.
- ۴- رعایت اولویت در برخورد با مصادیق بارزتر و مهم‌تر منکرات.
- ۵- رعایت حرمت و کرامت افراد در مواجهه با امر منکر.
- ۶- رعایت عدالت و انصاف در برخورد با منکرات.
- ۷- تأکید و توجه هم‌زمان به گسترش موضوع حجاب و عفاف در خانم‌ها و آقایان.
- ۸- جلب مشارکت دانشگاهیان و برجسته کردن نقش امنای مذهبی و سازمان‌های مردم نهاد (سمن) فرهنگی دانشگاه در اجرای امر به معروف و نهی از منکر.
- ۹- اولویت رسیدگی به مسایل و هدایت امور در هر واحد با کار گروه مربوط.
- ۱۰- به کارگیری حداکثری ظرفیت نهادهای قانونی دانشگاه.
- ۱۱- تأکید بر اطلاع، اشراف و حمایت بالاترین سطح مدیریتی هر دستگاه از این دستوالعمل و لزوم ورود و حضور سایر سطوح مدیریتی برای تحقق آن.
- ۱۲- تعیین ردیف و تخصیص بودجه و اعتبارات لازم و کافی برای پی‌گیری و اجرای برنامه‌ها.
- ۱۳- تأکید و توجه بر اهمیت واگذاری هرگونه مسئولیت در هر سطحی به افراد دارای حسن سابقه، واجد محبوبیت، آشنا و عامل به اصول اخلاقی و رفتار متعادل انسانی.

ماده ۳: ساختار اجرایی:

- ۱- بالاترین مرجع سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری در حوزه‌ی امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه، شورای تخصصی فرهنگی و اجتماعی دانشگاه است. این شورا مسئولیت خود را در این زمینه از طریق شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه به انجام می‌رساند.
- ۲- شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه وظیفه اصلی هدایت و نظارت بر همه‌ی برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات در این حوزه را بر عهده خواهد داشت.
- ۳- شورای امر به معروف و نهی از منکر و عفاف دانشگاه مرکب از اعضای حقیقی آن به مدت دو سال با حکم رئیس شورای فرهنگی و اجتماعی دانشگاه (رئیس دانشگاه) منصوب می‌شوند. این اعضا عبارتند از:
 - رئیس دانشگاه به عنوان رئیس شورا.
 - معاون دانشجویی و فرهنگی دانشگاه.
 - نماینده‌ی رئیس دفتر نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه.
 - عضو هیأت علمی، معاون اداری و مالی دانشگاه.
 - معاون آموزشی و پژوهشی دانشگاه.
 - مسئول فرهنگی دانشگاه به عنوان دبیر شورا.
 - دبیر شورای انضباطی دانشگاه.
 - مدیر حراست دانشگاه.

- رییس دانشکده.

- کارشناس دانشجویی و فرهنگی.

تبصره ۱: رئیس شورای امر به معروف و نهی از منکر در صورت نیاز می‌تواند اشخاص حقیقی و حقوقی مربوط را به جلسات شورا دعوت کند.

۴- وظایف شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه به شرح زیر است:

- طراحی و برنامه‌ریزی موثر و مناسب در راستای اجرای فریضه‌ی امر به معروف و نهی از منکر در دانشگاه.

- تدوین منشور حجاب و عفاف سازمان مبتنی بر شریعت اسلام، رهنمودهای امام (ره) و مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) قوانین و مقررات جاری و ماهیت سازمان و نصب در تابلو اعلانات.

- ارتباط موثر و تعامل با سایر نهادهای ذی‌ربط دانشگاه به منظور هماهنگی در نگرش و عملکرد.

- نظارت موثر بر رویه‌ها و اقدام‌های جاری در دانشگاه از سوی کار گروه‌های مربوط در دانشکده‌ها و خوابگاه‌ها.

- فرهنگ‌سازی منشور حجاب و عفاف در سازمان مبتنی بر قوانین جاری کشور و ماهیت سازمانی.

- تعامل موثر با نهادهای مسئول در این خصوص در خارج دانشگاه.

- تدوین آیین‌نامه‌ی اجرایی تیم‌های داوطلب یاوران معروف در دانشگاه.

- مطالعه و بررسی گزارش‌ها توسط هر فردی که گزارشی به او ارجاع می‌شود.

- نظارت و سرپرستی اقدام‌های مرحله‌ای به نحو مقرر در این آیین‌نامه.

- ترویج فرهنگ امر به معروف و نهی از منکر در دانشگاه، دانشکده و خوابگاه.

- اشراف بر فضای فرهنگی دانشگاه، دانشکده و خوابگاه از حیث رعایت شئون اخلاقی.

- شناسایی فعالان در این عرصه از میان استادان، کارکنان و دانشجویان و تشکیل تیم‌های یاور معروف از میان افراد خوش‌نام با نظر اعضا و در صورت صلاح‌دید شورا.

تبصره ۱: شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه برای حسن اجرای وظایف خود، دبیرخانه شورای امر به معروف و نهی از منکر را تشکیل می‌دهد.

تبصره ۲: شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه برای پی‌گیری اهداف خود، در دانشکده‌ها و خوابگاه‌ها (و در صورت لزوم در سایر واحدهای تابعه دانشگاه) کار گروه امر به معروف و نهی از منکر را تشکیل می‌دهد و حکم اعضای کارگروه امر به معروف و نهی از منکر دانشکده‌ها توسط رئیس شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه صادر می‌شود.

تبصره ۳: در موضوعات دانشجویی، دبیر کارگروه می‌تواند از عضو دانشجویی با ویژگی حسن شهرت و مقبولیت حداکثری دعوت کند. در صورت فعال شدن تشکلهای دانشجویی در موضوع امر به معروف و نهی از منکر در صورت لزوم، نماینده این تشکل به عنوان مدعو اولویت حضور خواهد داشت.

تبصره ۴: حضور دست کم یک نفر از بانوان دانشگاه/ دانشکده در ترکیب کارگروه ضروری است.

تبصره ۵: رئیس کارگروه، یکی از اعضا را به عنوان دبیر برای پی‌گیری اجرای مفاد این آیین‌نامه در دانشکده تعیین می‌کند. وی مسئولیت بررسی اولیه وضعیت موارد ارجاعی و پی‌گیری‌های بعدی را بر عهده خواهد داشت.

تبصره ۶: دبیر کارگروه دانشکده (در صورت تشکیل کارگروه مذکور)، در صورت نیاز می‌تواند اشخاصی دیگر از میان استادان، اداره‌ی انتظامات و کارمندان را به جلسات کار گروه دعوت کند.

تبصره ۷: رئیس کارگروه وظیفه‌ی نظارت دقیق بر اجرای مصوبات کارگروه و سایر اقدامات صورت گرفته در این حوزه را بر عهده خواهد داشت.

۵- با صلاح‌دید شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه، جلسات مشترک بین دبیران کارگروه-های دانشکده‌ها (در صورت ضرورت و پس از تشکیل کارگروه مذکور) جهت هماهنگی و انتقال تجربیات، تشکیل می‌گردد. ضروری است این جلسات همراه با ثبت صورت جلسه برگزار شود.

۶- تشخیص و معرفی اشخاص خاطی به کارگروه‌ها بر عهده روسای دانشکده‌ها و مدیران واحدها، اداره انتظامات، ضابطان کمیته‌ی انضباطی و دیگر نهادهای مسئول است.

۷- با توجه به ظرفیت و پیچیدگی و داوطلبانه بودن امر به معروف و نهی از منکر، توصیه می‌شود اعضای فعال کارگروه‌ها، کمیته‌ی انضباطی و تیم‌های یاوران معروف و تشکلهای ذی‌ربط به صورت معنوی و مادی مورد تشویق قرار گیرند.

ماده ۴: آموزش مجریان

لازم است برای ارتقای سطح آگاهی مجریان طرح، کارگاه‌های آموزشی توسط معاونت فرهنگی اجتماعی با همکاری دفتر نهاد مقام معظم رهبری در دانشگاه در موضوعات زیر برگزار شود:

- شرایط و مراحل امر به معروف و نهی از منکر و شناخت معروف و منکر و اولویتهای آن بر پایه‌ی آموزه‌های دینی.

- روش‌های موثر در اجرای امر به معروف و نهی از منکر.

- مخاطب‌شناسی و روان‌شناسی جوانان.

- مهارت برقراری ارتباط موثر.

- مهارت مدیریت خشم.

- مهارت تقویت جرأت و اعتماد به نفس لازم برای این امر.

- آشنایی با مقررات و آیین‌نامه‌های انضباطی دانشگاه.

تبصره: موضوعات ضروری دیگر برای آموزش توسط شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه تعیین می‌گردد.

※اهمیت برگزاری کارگاه‌ها و شناسایی استاد مسلط به روان‌شناسی اولویت دارد.

ماده ۵: مقتضیات اجرایی:

- ۱- لازم است برنامه‌ریزی فرهنگی در حوزه‌ی معاونت فرهنگی اجتماعی دانشگاه، با سمت‌گیری لازم به سوی ترویج معروف، شناخت منکر و تعمیق احساس دلبستگی و گرایش به عروف و انزجار از منکر انجام شود.
- ۲- لازم است تبلیغات محیطی در محوطه‌ی دانشگاه، دربردارنده پیام‌های حکیمانه، معنوی و اخلاقی مرتبط به امر احیای فریضتین باشد.
- ۳- لازم است کلیه‌ی فعالیت‌های آموزشی، ترویجی و غیره از سوی تشکل‌ها و آحاد دانشجویی در راستای احصای فریضتین، مورد حمایت جدی معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه قرار گیرد.
- ۴- مسئولان دانشگاه موظفند حمایت و تکریم لازم را از آمران به معروف و ناهیان از منکر در هر سطحی به عمل آورند به گونه‌ای که آن‌ها با بی‌مهری، کم‌توجهی، توهین و تحقیر مواجه نشوند.
- ۵- نظارت عمومی توأم با نقد مشفقانه بر رفتار مسئولان و بالادستان، یکی از ابعاد مهم فریضه‌ی امر به معروف و نهی از منکر محسوب می‌شود و لازم است به عنوان یک حق مدنی و شرعی به رسمیت شناخته شود. همه‌ی اقدامات فردی و گروهی در راستای اعمال این حق لازم است مورد تکریم و تشویق واقع شود. در عین حال رعایت اصول ادب و احترام متقابل در چارچوب‌های قانونی و حفظ مصالح مربوط به نظم عمومی نیز وظیفه‌ی مهم ناظران، منتقدان و آمران و ناهیان محسوب می‌شود.
- ۶- هرگونه عمل و اقدامی تحت عنوان امر به معروف و نهی از منکر، نظارت، انتقاد و ... چنان‌چه خارج از محدوده‌ی مقررات و چارچوب‌های مقرر قانونی انجام شود و نظم عمومی را به مخاطره اندازد، مصداق بارزی از منکر تلقی می‌شود و لازم است از سوی نهادهای قانونی دانشگاه (حراست و کمیته انضباطی کارکنان) برخورد مناسب با آن صورت گیرد.
- ۷- با توجه به این‌که دعوت عملی به کار نیک و امر خیر، موثرترین روش در گسترش معروف در جامعه است، لازم است اقشار مرجع در دانشگاه به ویژه مدیران و اعضای هیأت علمی، مظهر و نشانه‌ی راستینی از عمل به معروف و پرهیز از منکر و پیشگام در تعهد به وظایف دینی، احکام شرعی و هنجارهای اخلاقی باشند.
- ۸- لازم است از طریق برنامه‌ریزی‌های مناسب فرهنگی به طور پیوسته جلوه‌های بارز عامل معروف و دوری از منکر به ویژه در سطح دانشجویی، شناسایی و به نحو شایسته مورد تقدیر قرار گیرند.
- ۹- در مقام عمل به فریضه‌ی امر به معروف و نهی از منکر، شناخت و آگاهی تفصیلی از معروف و منکر و اولویت‌ها، ضروری است. به علاوه با توجه به توان و امکانات باید برای احصای امور معروف و رفع امور منکر تلاش شود.
- ۱۰- مفاد این منشور نباید با اساس‌نامه‌ی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه منافات داشته باشد.

ماده ۶: مهم‌ترین مصادیق معروف و منکر در دانشگاه

موارد زیر به عنوان شماری از مهم‌ترین مصادیق معروف و منکر در دانشگاه در نظر گرفته شده‌اند. با این توضیحات که اولاً معروف و منکر انحصاراً در آن‌ها خلاصه نمی‌شود. ثانیاً در تعیین این مصادیق ویژگی‌های محیط دانشگاهی لحاظ شده است. ثالثاً ملاک اولویت‌بندی یا اهتمام ویژه بدان‌هاست یا بروز عملی بیشتر در دانشگاه.

الف. مهم‌ترین معروفات در دانشگاه

- (۱) حفظ و تقویت نظام جمهوری اسلامی ایران.
- (۲) پاس‌داشت ارزش‌های ملی و مذهبی و تعظیم شعائر دینی.
- (۳) تقویت روحیه و اخلاق علمی و پژوهشی.
- (۴) مسئولیت‌پذیری، روحیه‌ی کار و تلاش جهادی، وفای به عهد، انجام دقیق و به‌هنگام وظایف محوله.
- (۵) صیانت از اموال و سرمایه‌های عمومی.
- (۶) رعایت حقوق مالکیت فکری و معنوی.
- (۷) پاس‌داشت کرامت انسان و رعایت حرمت اشخاص، تکریم واقعی مخاطب و ارباب رجوع، رعایت متانت گفتار در مواجهه.
- (۸) رعایت الگوی متعادل حجاب و عفاف.
- (۹) گسترش فرهنگ نقد و نظارت و مطالبه‌گری منصفانه از مسئولان.
- (۱۰) تقویت روحیه‌ی تحمل و مدارا در تعاملات اجتماعی و پذیرش تنوع سلیق در چارچوب ارزش‌ها و هنجارهای دینی و ملی.
- (۱۱) تقویت بنیان خانواده و تسهیل و ترویج ازدواج آسان.

ب. مهم‌ترین منکرات در دانشگاه

- (۱) مسئولیت‌گریزی، تنبلی، راحت‌طلبی، کم‌فروشی، کاستی و تأخیر در انجام وظایف علمی و شغلی.
- (۲) بهره‌برداری از امکانات و تجهیزات و سرمایه‌های عمومی برای منافع و اغراض شخصی.
- (۳) بی‌مبالاتی در موضوع بیت‌المال، اسراف و به‌هدر دادن امکانات عمومی.
- (۴) سرقت علمی و هرگونه سوء رفتار آموزشی و پژوهشی.
- (۵) سوء خلق و سلوک نامناسب در مواجهه با مخاطب، به‌طور مثال استاد در برابر دانشجو، مدیر و مسئول در برابر زیردست، کارمند در برابر ارباب رجوع و بالعکس.
- (۶) نابردباری، خشونت فکری و اخلاقی در رقابت‌های اجتماعی، صنفی و گروهی.
- (۷) نقدگریزی، خودپسندی و کبرورزی، بی‌توجهی به خواسته‌ها و مطالبات درست دانشگاهیان.
- (۸) پوشش نامناسب و ظاهرآرایی غیرمقبول از سوی دختران و پسران و رفتارهای نامتعارف و عشو-گرانه، عدم رعایت حدود ارتباط مشروع با دیگران.
- (۹) آزار جسمی و روحی و هرگونه تعرض به دیگران.

تبصره: تعیین اولویت معروفات و یا منکرات در دانشگاه بر عهده شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه است.

طرح ارتقای عفاف و حجاب دانشگاه گرمسار

مقدمه

«عفاف» حالتی درونی و نفسانی است که غرایز را تعدیل و تحت کنترل خود درمی آورد. می توان گفت که «حجاب» نیز به عنوان یکی از مهم ترین ابعاد عفت در به کنترل درآوردن و تعدیل غریزه خودنمایی و جلوه گری در زنان می باشد. در حقیقت عفاف را زبانی باید و آن حجاب است که نماد تفکر و اندیشه دینی است. خدای تعالی در فرهنگ با شکوه عفاف، از زن می خواهد به عنوان یک انسان، ارزش وجودی خویش را بشناسد و خود را ملعبه دست نامحرمان نسازد و از سوی دیگر، همگان را به چشم پوشی از نامحرم دستور می دهد، بلکه همه دست به دست هم نهاده، عفاف اجتماعی را رقم زنند. تعهد به حدود پوشش شرعی و سازمانی برآمده از هنجارهای دینی و مقتضیات عرف دانشگاهی به مثابه یک تکلیف، مورد توجه و تأکید آموزه های دینی و اسناد مربوط به مقررات حجاب و عفاف مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی بوده است. پای بندی به رفتارهای احترام آمیز، صادقانه، همراه با متانت و به دور از شائبه های غیراخلاقی در زمینه روابط پسران و دختران نیز از هنجارها و ارزش های مورد پذیرش جامعه دینی است. پای بندی به موارد یاد شده در تأمین امنیت روانی و اخلاقی جامعه دانشگاهی و صیانت از هویت آن و ارتقا بخشیدن به نقش -آفرینی اصیل علمی، آموزشی و پژوهشی در دانشگاه سهم به سزایی دارد.

دانشگاه گرمسار طرح مذکور را تدوین و تصویب نمود و از دانشجویان و عموم دانشگاهیان انتظار دارد برای دستیابی به اهداف فردی، اجتماعی و انسانی، آگاهانه و از سر اختیار، به قوانین و هنجارهای رفتاری مندرج در این طرح، در مدت زمان تحصیل و هنگام حضور در دانشگاه (مانند کلاس درس، آزمایشگاه، کتابخانه، خوابگاه و ...) یا خارج از دانشگاه در حین فعالیت های مرتبط با دانشگاه (مانند گردهمایی، بازدید، گردش علمی) متعهد باشند. در عین حال نهادهای قانونی دانشگاه نیز وظیفه دارند در حفاظت از حریم حجاب و عفاف و جلوگیری از رفتارهای ناهنجار و مغایر با شئون بکوشند. بی گمان پاسداری از جایگاه ارزنده دانشگاه و کمک به سالم نگه داشتن محیط های آموزشی، پژوهشی و دانشجویی و تأمین حقوق عمومی کلیه دانشگاهیان، از طریق مقابله با بی نظمی، هنجارشکنی از یک سو و از سوی دیگر حفظ کرامت دانشجویان، استادان و کارمندان میسر می شود. در راستای تبیین شیوه های رفتار مقبول در جامعه دانشگاهی و راهنمایی اعضای جامعه دانشگاهی برای درک بهتر مسئولیت های رفتاری خود، طرح ارتقای عفاف در دانشگاه، شامل مقدمه، ۱۴ ماده، ۶۳ بند و ۱ تبصره در جلسه مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۱۷ شورای امر به معروف و نهی از منکر دانشگاه تأیید و تصویب گردید. طرح حاضر یک سال پس از اجراء و ارزیابی نتایج و پیامدهای آن در صورت نیاز مورد بازبینی و اصلاح قرار خواهد گرفت.

ماده ۱: اهداف طرح:

- ۱- ایجاد فضای سالم جهت رشد اخلاقی.
- ۲- اصلاح روابط و رفتارهای مغایر شئون دانشگاه.
- ۳- ترویج فرهنگ حیا، عفاف و حجاب در دانشگاه.
- ۴- اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی کارکنان و مراجعان نسبت به مولفه‌ها و معیارهای حجاب و عفاف.
- ۵- ایجاد فضای امن و آرام با اتخاذ تدابیر مناسب جداسازی.
- ۶- برنامه‌ریزی و اقدام به منظور ارتقاء حجاب و عفاف از سطح موضوعی و تکلیفی ظاهری به تراز باوری عمیق و انتخابی آگاهانه.
- ۷- امکان استفاده از لباس یکسان و متحدالشکل با همکاری کارگروه مد و لباس وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی متناسب با شئونات ایرانی و اسلامی.

ماده ۲: اصول اجرایی

- ۱- تقدم اقدامات سازنده و تشویقی برای بهبود پوشش و ارتقای عفاف بر اقدامات بازدارنده و کنترل‌کننده.
- ۲- رعایت ضوابط، مراحل و شیوه‌های اسلامی امر به معروف و نهی از منکر در مواجهه با مظاهر بدحجابی.
- ۳- رعایت اولویت در برخورد با مصادیق بارزتر و مهم‌تر بدحجاب و یا دارای روابط ناسالم.
- ۴- رعایت حرمت و کرامت افراد در مواجهه با افراد بدحجاب و یا دارای روابط ناسالم.
- ۵- رعایت عدالت و انصاف در برخورد با بدحجابی و روابط ناسالم.
- ۶- جلب مشارکت عمومی دانشگاهیان، مردم نهادها و امنای مذهبی دانشگاه در اجرای طرح.
- ۷- اولویت رسیدگی به مسائل و هدایت طرح در هر واحد با کارگاه مربوط.
- ۸- به کارگیری حداکثری ظرفیت نهادهای قانونی دانشگاه در اجرای طرح.

ماده ۳: اقدامات سازنده برای ارتقای عفاف / آموزش و اقناع‌سازی:

- ۱- ارتقای سطح آگاهی و باور عمومی در خصوص ضرورت و اهمیت مقوله عفاف، از طریق:
 - برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی و توسعه فعالیت‌های مشاوره‌ای در موضوعات مرتبط به مقوله‌ی عفاف و حجاب.
 - برگزاری کرسی‌های آزاداندیشی و جلسات هم‌اندیشی، نقد و نظر با مشارکت استادان و دانشجویان.
 - دعوت از بانوان شایسته و نقش‌آفرین در موضوع حجاب و عفاف از میان فرهیختگان دانشگاهی و غیردانشگاهی، به ویژه مهمانان زن خارجی به منظور گفتگوی مستقیم و آشنایی با تجارب جوامع دیگر در موضوع عفاف و حجاب. (در صورت امکان و ضرورت).
 - حمایت از پایان‌نامه‌ها، مقالات، کتب و طرح‌های پژوهشی در موضوع عفاف و حجاب. (در صورت وجود رشته‌های مرتبط با این نوع پژوهش‌ها).

- برگزاری همایش ویژه کارکنان زن و همسران کارکنان مرد.
- برگزاری همایش ویژه کارکنان مرد و همسران کارکنان زن.
- گردهمایی خانواده محور (شامل همه‌ی اعضای خانواده).

۲- ارائه‌ی خدمات فرهنگی و به کارگیری ظرفیت‌های فرهنگی، هنری و تبلیغی در راستای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب، از طریق:

- برگزاری همایش‌ها و جشنواره‌های فرهنگی، هنری و تبلیغی در موضوعات مرتبط به عفاف و حجاب؛ مانند اجرای مسابقات، برگزاری نمایشگاه‌ها، اردوهای فرهنگی، زیارتی و سیاحتی و ارائه و عرضه‌ی بسته‌های فرهنگی.
- معرفی جلوه‌های برتر نقش‌آفرین در موضوع عفاف و حجاب از میان بانوان دانشگاه.
- حمایت از فعالیت‌های رسانه‌ای و مطبوعاتی مربوط.
- حمایت از فعالیت تشکلی‌های اسلامی و کانون‌های فرهنگی در موضوعات مرتبط.
- حمایت از فعالیت‌های واحدهای تابعه دانشگاه در موضوعات مرتبط.
- ارائه‌ی تسهیلات مناسب برای بهره‌مندی کارکنان و خانواده‌های آنان از پوشش (مد و لباس) ایرانی اسلامی و متناسب با الگوهای مطلوب جامعه.
- تأمین شرایط و زمینه‌های مناسب ورزشی، تفریحات سالم و شاد، هیجان‌آور و با نشاط برای خانم‌های شاغل و خانواده‌های کارکنان متناسب با مقدرات و شرایط سازمان.

ماده ۴: ضوابط مورد توجه در تعیین مصادیق مجاز و غیرمجاز پوشش و ظاهر آرائی

- ۱- رعایت حدود و چارچوب‌های شرع.
- ۲- تناسب با شأن و منزلت دانشگاه و عدم مغایرت با عرف.
- ۳- عدم ترویج خرده فرهنگ‌های انحرافی و بیگانه و نشانه‌های متعلق به آنان.
- ۴- عدم مغایرت با فرهنگ و باورهای متعارف و درست جامعه.
- ۵- معرفی و شناسایی فرهنگ ایرانی و اسلامی.

ماده ۵: پوشش ویژه‌ی محیط آموزشی و علمی دانشگاه

(کلاس درس، آزمایشگاه‌ها، تالارها، فضاهای عمومی و ...)

- ۱- لباس مورد استفاده باید ساده، آراسته و متناسب با شأن دانشگاهیان باشد. از مصادیق لباس‌های غیرمجاز نباشد، از لباس سایر محیط‌ها نظیر: محافل جشن، محیط‌های تفریحی و ورزشی، مکان‌های استراحت، متفاوت و هم‌چنین از مدهای افراطی به دور باشد. رنگ آن متعادل بوده و جلب نظر نکند.

تبصره: کلیه‌ی شروط عمومی لباس درخصوص بخش‌های بالینی، حرفه‌ای و آزمایشگاهی نیز باید رعایت شود. ضمن این‌که پوشیدن لباس فرم در این بخش‌ها لازم است و نظافت و تمیزی آن باید رعایت شود.

۲- کفش، باید ساده و هماهنگ با شأن و جایگاه دانشگاه باشد، کفش‌ها و دمپایی‌هایی با پاشنه‌های خیلی بلند (بالای ۵ سانتی‌متر) چکمه‌های بلند (تا زانو) که در مجالس و مهمانی‌های ویژه پوشیده می‌شود، مجاز نیست.

۳- پوشیدن جوراب در محیط آموزشی لازم است. از جوراب با رنگ متعادل استفاده شود.

ماده ۶: پوشش ویژه‌ی محیط خوابگاه و ورزشگاه‌ها

۱- لباس محیط خوابگاه و استراحت، باید متعارف و متعادل باشد، پوشیدن لباس‌های نیمه‌عریان و ... در هر شرایطی ممنوع است.

۲- لباس و پوشاک مورد استفاده در محیط‌های ورزشی اعم از سالن و استخر بایستی متناسب با همان محیط باشد و لازم است از لباس فرم اختصاصی هر ورزش و یا دیگر لباس‌های متناسب با آن استفاده شود.

ماده ۷: حدود پوشش در محیط‌های مختلط:

۱- لازم است مو و اندام زن در حدود حجاب شرعی (همه سر و بدن به استثنای وجه و کفین) پوشانده شود. لازم است اندام مرد نیز در حد متعارف پوشیده باشد و شئونات پوشش مناسب را رعایت کرده باشد.

۲- لازم است آقایان آراستگی و متانت ظاهری را رعایت نموده و از پوشیدن تی‌شرت و پیراهن تنگ یا آستین کوتاه، شلوار تنگ و جین، لباس‌های دارای نشانه‌های غربی و نامتعارف، زیورآلات و کمربندهای پهن و سگک‌دار و پیرایش نامتعارف موی سر و صورت اجتناب نمایند.

۳- پوشیدن لباس‌های نازک، بدن‌نما و چسبنده ممنوع است.

۴- مانتو یا چادر غیر چسبان تا زیر زانو، آستین بلند و بدون علائم، شلوار پارچه‌ای و مقنعه بلند (به طوری که تمام سر، مو، گردن و نواحی) آن پوشیده شود.

ماده ۸: آراستگی و ظاهر آرای

۱- رعایت بهداشت و پاکیزگی فردی برای دانشجویان ضروری است.

۲- آراستگی سر، صورت، بدن، لباس و دیگر متعلقات در محدوده شرع و عرف وظیفه‌ی همگانی است.

۳- جواهرات، زیورآلات و دیگر ابزار آرایش مورد استفاده در محیط آموزشی از مصادیق مجاز و متعارف باشد.

۴- فقط از مواد معطر و خوش‌بو کننده‌های ملایم استفاده شود.

۵- آرایش سر و صورت و بدن به گونه‌ای که جلب نظر کند؛ در محیط آموزشی ممنوع است.

۶- بلندی ناخن متعارف باشد. لاک زدن و استفاده از جواهرات ناخن ممنوع است.

۷- آرایش و پیرایش موی سر آقایان متناسب با عرف دانشگاه باشد.

ماده ۹: مصادیق لباس و آراستن‌های غیرمجاز بانوان

- ۱- استفاده از کلاه بدون مقنعه.
- ۲- استفاده از روسروی‌های نازک و کوتاه، شال به تنهایی و ...
- ۳- استفاده از دامن جز در مورد افراد خاص (بیمار، باردار) .
- ۴- استفاده از شلوارهای استریچ و چسبان (ساپورت)، کوتاه و شلوارهایی که تعمداً پاره یا وصله دار شده باشد.
- ۵- بلند بودن ناخن بیش از حد معمول، استفاده از ناخن مصنوعی، استفاده از جواهرات ناخن یا طرح‌های هنری روی ناخن.
- ۶- استفاده از جواهرات و زیورآلات غیرمعمول (مانند زنجیر پا، انگشتری پا، نگین‌های دندان و ...).
- ۷- آرایش غیرمعتارف صورت و مو (مانند تاتو کردن، بافتن مو، درست کردن مو به صورت تیغ تیغی و ...).
- ۸- مانتوهای نامناسب (مانند: مانتوهای کوتاه، چاک‌دار، آستین کوتاه، تنگ و چسبان، دارای رنگ تند و زننده، لباس شبه مردانه‌ای که پوشیدن آن برای زن غیرمعتارف است و حجم بدن را کاملاً نمایش می‌دهد و ...).
- ۹- چادرهای نامناسب از قبیل چادرهای نازک و توری.
- ۱۰- عدم استفاده‌ی نامناسب از چادر.

ماده ۱۰: مصادیق لباس‌ها و آراستن‌های غیرمجاز آقایان

- ۱- استفاده از کراوات و پاپیون از هر نوع.
- ۲- لباس‌های شدیداً اندامی مردانه، تنگ و چسبان، با آستین خیلی کوتاه حلقه‌ای، یا رکابی، یقه‌ی خیلی باز، لباس‌های زنانه، شلوارک، لباس راحتی، شلوارهای فاق کوتاه، چسبان، تنگ و نازک و شلوارهایی که تعمداً پاره و وصله داشته باشد.
- ۳- استفاده از زیورآلات طلا اعم از گردن بند، زنجیر، مچ‌بند، دست‌بند، گوش‌واره و انگشتر.
- ۴- برداشتن و رنگ کردن ابرو.
- ۵- پوشیدن جوراب با رنگ مناسب الزامی است.

ماده ۱۱: مصادیق لباس و آراستن‌های غیرمجاز مشترک آقایان و بانوان:

ممنوعیت استفاده از لباس، مچ‌بند، پیشانی‌بند، شال و دستمال گردن، کمربند، انگشتر و کیف‌های دارای نقوش و کلمات زننده و توهین‌آمیز یا علایم و نشانه‌های گروه‌های انحرافی (تصاویر زن، اندام‌های جنسی، الفاظ رکیک، عبارات عاشقانه و مبتذل، تصاویر فکاهی و پوچ و بی‌معنا، شعارهای قومی و نژادی، آرم و نشانه‌های گروه‌های انحرافی و نشانه‌های خاص تبلیغات تجاری زننده و توهین‌آمیز).

ماده ۱۲: مصادیق رفتارها و روابط مغایر شئون اخلاقی و شرعی:

- ۱- چشم‌چرانی، متلک‌گویی، مزاحمت‌آفرینی، تمسخر و توهین و هرگونه تعرض (فیزیکی و غیرفیزیکی)، خلوت با جنس مخالف، تماس جسمی با جنس مخالفت، قهقهه در جمع مختلط، شوخی شرم‌آور، ابراز روابط عاشقانه، رقص در ملاء عام و ...
- ۲- استفاده از فیلم‌ها و تصاویر مستهجن و موسیقی‌های مبتذل در ملاء عام.
- ۳- به اشتراک گذاشتن پیام‌ها، تصاویر، کلیپ‌ها و نواهای ضددینی و غیراخلاقی در فضاهای مجازی.
- ۴- تماس غیرمعارف جسمی با دیگری.

ماده ۱۳: روش اجرا / ارشاد و راهنمایی متخلفین و متمردين:

مراحل اقدام در مواجهه با موارد بدحجابی و رفتارهای مغایر شئون در محیط دانشگاه به ترتیب زیر است:

- ۱- مرحله اول مواجهه با بدحجابی و رفتارهای مغایر شئون در دانشگاه تذکر و راهنمایی براساس اصول امر به معروف و نهی از منکر، همراه با مشاهده کارت شناسایی و ارائه‌ی بروشور حجاب و عفاف است.
 - ۲- مرحله دوم مواجهه، ارائه‌ی تذکر شفاهی یا کتبی و معرفی به هیأت تخلف‌های اداری و ثبت تخلف و گزارش نام و مشخصات خاطی به دبیر کارگروه واحد مربوط جهت دریافت تذکر مشفقانه است.
 - ۳- مرحله سوم مواجهه، ثبت تخلف و معرفی به دبیر کارگروه مربوط جهت طی کردن مراحل مشاوره است.
 - ۴- مرحله چهارم مواجهه، ثبت تخلف و معرفی به دبیر کمیته‌ی انضباطی جهت اعمال مقررات انضباطی دانشگاه است.
- * لازم به ذکر است تفکیک متخلف ناآگاه و غافل از متمردين و مغرضین در مواجهه با افراد بدپوشش ضروری است.

ماده ۱۴: نظارت و ارزیابی رعایت حجاب و عفاف

برقرای نظام هوشمند و منطقی رد و نظارت بر رعایت عفاف و حجاب در دستگاه ذی‌ربط.

- ۱- ایجاد ضمانت‌های اجرایی مناسب و بازدارنده متناسب با ماهیت سازمان.
- ۲- برگزاری مستمر نشست‌های ارزیابی عملکرد رده‌های تابعه و ارزشیابی انجام وظایف مربوطه در حوزه‌ی حجاب و عفاف.
- ۳- سرکشی برنامه‌ای و موردی از واحدها و رده‌های تابعه با تأکید بر اجرای برنامه‌ها و رعایت ضوابط و مقررات در حوزه‌ی حجاب و عفاف.